

Anna Monrad, Ubberup Valgmenighed: Prædiken til juleaften 2017

Måske har I også handlet i en butik her op til jul, hvor I har fået sådan et skrabelod her ved kassen. Idéen var, at man kunne skrabe sig frem til 20, 30 eller 50 % rabat, som man kunne indløse i butikken den næstfølgende adventssøndag.

Så det er altså det, butikkerne gerne ser, at vi bruger adventssøndagene til her i vore dages kommercialiserede udgave af julen: Shopping! Vi skal forbruge, skal vi. Lad jer ikke snyde af hjertet her - det handler ikke om kærlighed, det handler om forbrug!

Og derfor klinger det også en smule hult, når der neden under hjertet står "Ingen fortjener en skrabet jul". Umiddelbart lyder det da meget sympatisk, ja næsten fromt. Ingen fortjener at sidde der uden juleand og gaver. Nej, selvfølgelig. Personligt kunne jeg da heller ikke forestille mig en rigtig jul uden god mad og gaver. Det er jo også derfor, der uddeles julehjælp til trængte familier. For det er da synd - især for børnene - hvis de skal opleve, at knapheden gør sig gældende selv på juleaften. Så fint nok hvis nogle mindrebemidlede familier kan skrabe sig til en mindre skrabet jul.

Men altså - hvis en skrabet jul er ensbetydende med mangel på mad og julegaver, så kender jeg en jul, som virkelig må skrabe bunden. Og det er den jul, I ser heroppe...

Hold nu op, en skrabet jul, Maria og Josef havde i den stald dér! De havde jo ikke råd til noget som helst. De kunne ikke engang overnatte i et hus - de måtte sove i en stald. Der var hverken flæskesteg, rødkål, andesteg eller risalamande! Faktisk er det ikke sikkert, de overhovedet fik noget at spise. Det står der i hvert fald ikke noget om i juleevangeliet. Måske fik de slet ingen mad?

Men de havde jo heller ikke tid til at spise, for Maria skulle jo føde. Og hvor skulle hun så lægge barnet? Der var ingen fancy vugge. Næh, han måtte sove i køernes madskål!

Og gaver var der ingen af! De hellige tre konger kom jo godt nok med gaver, men de skulle jo lige få øje på stjernen først og rejse den lange vej fra Østerland, så de ankom først til Betlehem d. 6. januar. Så hvad siger I? En jul uden gaver? Aj, det er da for skrabet.

Eller hvad?

Nej, selvfølgelig var den første jul ikke en skrabet jul. For det ER ikke kun mad og gaver, det handler om, det ved vi jo godt. Den julenat er den smukkeste og mest fantastiske nat, verden har set, himlen genlød af englesang, en stor lysende stjerne viste sig på nattehimlen, og Maria og Josef

fik den største gave, man kan få - et barn. Og det barn var Guds egen søn. Hele verdens frelser. Alt åndede fred og glæde.

Så selvom den allerførste jul der i stalden godt umiddelbart kunne se lidt skrabet ud, så var den lige det modsatte.

Men hvad er så en skrabet jul?

Ja, en skrabet jul er vel, når juleglæden mangler?

Og hvis juleglæden mangler, så kan det selvfølgelig godt skyldes mangel på mad. Men langt de fleste af os mangler jo ikke noget på den konto - og alligevel kan vi sagtens risikere at få en skrabet jul. For der er meget andet, der kan spænde ben for juleglæden. Det kan være, at man har mistet én, man holder af. Så bliver julen aldrig mere det samme, for der vil altid være én, der mangler. Og på samme måde kan familier, der er ramt af skilsmisse, sygdom, familiestridigheder eller måske alkoholmisbrug, ja de kan opleve, at netop der i julen, hvor vi forventer, at det skal være allermost hyggeligt, ja, der kan det hele risikere at falde endnu mere fra hinanden, end det gør til daglig.

Her hjælper skrabelodder altså ikke.

Men hvad gør man så, hvis man sidder her d. 24. og har taget hul på en jul, der tegner til at blive godt og grundigt skrabet af den ene eller den anden grund?

Ja, hvordan finder vi juleglæden, når den ikke kommer af sig selv?

Jeg kan ikke svare for jer - men jeg kan svare for mig selv. For uanset hvad jeg så ellers har af bekymringer, så kan barnet i krybben - han kan få juleglæden frem i mig. For barnet var ikke bare en gave til Maria og Josef - nej, han var en gave til os alle sammen. Den nat blev glæden født ind i verden.

Og den sande juleglæde, som intet i verden kan ryste, den kommer fra det budskab, der hører julen til. Det er budskabet om lys og fred, om frelseren, der kommer til verden i skikkelse af et undseeligt lille barn i en stald. Han er lyset, der skinner i mørket. Jesus kom til jorden for at fortælle os, at vi aldrig behøver at frygte for mørket, for mørket er overvundet. Han kom for at fortælle os, at vi har en far i himlen, der elsker os så højt, at han måtte blive menneske som os.

Så som I kan høre, så har juleglæden for mig meget med min tro at gøre. Jeg vil nemlig vove at påstå, at når vi har Gud med i vores liv - så kan vores liv aldrig skrabe bunden helt. Ikke sådan at forstå, at troen fritager os for at møde modgang. Nej, også som troende får man hele paletten

med af glæde og sorg, tvivl og bekymringer, medgang og modgang. Men troen på Gud giver en fast grund under fødderne, så vi kan stå fast, selvom det stormer. Troen på Gud giver os rødder, der rækker dybt ned i jorden, så vi bedre kan vokse og bruge vores kræfter på at række ud mod andre og være noget for dem.

Alt det, troen giver os, det fødes ind i verden julenat.

Det, der skete julenat i Betlehem, det var et under. Og når juleglæden bobler i os, på trods af alle odds, så er det også et under, et Guds under. Ja, for barnet i krybben kan vække en glæde i os, som er uafhængig af vores ydre vilkår - hvordan vi fejrer jul og med hvem, og om det hele nu er, som det burde være. Julens budskab kan ramme os med en dyb og ægte glæde, en taknemmelighed, en stille undren over livets storhed.

Men! Det er med juleglæden som med troen og kærligheden og alt andet vigtigt her i livet - vi kan ikke SELV skabe den, vi kan ikke selv tage den. Vi kan kun tage imod juleglæden som en gave, som et under. Vi må bede Gud om, at han vil lade dét under ske - også i os.

Vi kan passende låne ord til bønnen fra en af Grundtvigs smukke julesalmer:

O, måtte vi kun den glæde se,

før vore øjne lukkes!

Da skal, som en barnemoders ve,

vor smerte sødt bortvugges.

Vor Fader i himlen lad det ske!

lad julesorgen slukkes!

Glædelig jul!